

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
Pe un an 4 coroane.
Pe o jumătate de an 2 coroane.
Pentru România 10 lei anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE
se primesc în biroul administrației (strad Poplăcii nr. 15).
Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-ora 12 bani, a treia-ora 10 bani.

Anglo-Saxonii.

E știut, că, am pute zice, Europa are războiul cu China. Cine a început războiul? zău, aceasta e cam greu de spus. Lupta „pacnică” au început-o Europeanii și Americanii, mergând în China și făcând pe acolo trebșoare cu negoșul, cu fabricile și alte întreprinderi, dar' știți trebșoare cât pe dreptul, cât pe nedreptul.

Vorba e, că au mers mulți în China, s'au îmbogățit și în urmă s'au întors acasă, în Europa sau în America.

Chinezii, cari și așa nu prea iubesc pe străini, au răbdat, dar' în cele din urmă s'au răsculat, cu scopul, ca să alunge pe străini, ear' pe viitor să-i înfrice de a se așeza în China.

Astfel s'a născut războiul de acum, războiul susținut nu din partea curții chineze, cel puțin pe față nu, ci din partea unei mare mulțimi de Chinezi.

De când a izbucnit răzcoala, puterile s'au gândit și trudit mult, cum să purceadă în China? Oști au trimis, care cât au putut; soldații s'au bătut, au învins, au cuprns Peking-ul și acum este vorba, ce să facă mai departe? Aici puterile nu se puteau înțelege. Fiecare se temea că cealaltă va cuprinde mai mult teren și își va câștiga mai mare putere și influență în China. S'au făcut mai multe planuri, dar' aceste au fost rind pe rind părăsite.

Acum apoi săptămâna trecută a eșit la iveală o învoială sau cum se mai zice, *con-*

venție, făcută între Germania și Anglia, cu privire la purcederea în China. S'au învoit aceste două puteri, ca să meargă mână în mână în China, să nu cuprindă pământ, dar' să-și apere interesele de negoș în depărtatul răsărit.

Invoiala sau convenția aceasta face mare svon între oamenii, cari cârmuiesc țările și popoarele.

Face svon, pentru-că în chipul acesta cele două puteri pot să ajungă la mai mult în China, decât celelalte, ear' de altă parte prin convenția aceasta a mai eșit la iveală un lucru, care ne interesează și pe noi.

E vorba adevă, că convenția s'a făcut între două popoare de același neam, Nemți și Englezi, și la aceste s'au alăturat îndată și Americanii din Statele-Unite, cari se tin tot de acest soi de oameni, cum le zice la toți *Anglo-Saxoni*.

Foile engleze și nemțești sunt vesele de această legătură și zic, că acest neam, adevă *Anglo-Saxonii* vor stăpâni lumea de aci înainte, adevă pe celelalte popoare și spre acest scop vor mai înol legăturile.

Vor adevă *Anglo-Saxonii* să se ridice peste noi, Latini și peste Slavi, a căror mai puternic reprezentant e Rusia.

Dar' despre aceasta vom mai vorbi în numărul viitor.

Revertera pleacă. E fapt împlinit, că *Revertera*, reprezentantul monarhiei noastre în Vatican, își părăsește postul. A făcut deja toate visițele de adio și 'și-a împachetat giaman-

tanul. Motivul? Se zice că ar fi *etatea înaintată*. O foaie mare franceză crede a ști, că locul lui *Revertera* îl va ocupa contele *Apponyi*.

Legea electorală. O foaie maghiară scrie, că cu ocaziunea discuției asupra bugetului în dieta maghiară, guvernul va face declarațiuni și promisiuni **positive**, cu privire la toate chestiunile pendente, între cari se află și modificarea **legii electorale**. Că în ce direcțiune va fi modificată de nou legea electorală, vom auzi atunci, din gura ministrului-president.

Închiderea camerelor române. Eată textul mesajului regal, cu care s'a făcut Sâmbătă închiderea sesiunii extraordinare parlamentare a camerelor române:

Domnilor senatori și deputați! Corpurile legiuitoare, deși întrunite într'un timp înaintat al anului, pe când munca câmpului chiamă pe cei mai mulți dintre d-voastră, — au terminat lucrările pentru cari au fost convocate. Sacrificând binelui public interesele domniilor-voastre, ați contribuit la îmbunătățirea situațiunii noastre financiare. Mă simt dar' fericit a vă exprima mulțumirile mele. Domnilor senatori și deputați! În virturea articolului 95 din constituțiune, Eu declar închisă sesiunea extraordinară a corpurilor legiuitoare.

Carol.

FOITA.

Doine cătănești.

Din Têrnova.

Culese de Ianăș C. Fortun, lucrător la calea ferată.

Frunză verde flori mărunte
Colo 'n Bosnia sus la munte
Sunt locuri necunoscute,
Dar' nu-ți trebuie mult joc,
Făr' să îți cu Turcu foc.

Frunză verde trei grănate
Strigă-un general din carte:
Ești feciori din cetate,
Și vă puneți rind frumos
Să mergem pe Bosnia 'n jos,
Pe sunetul dobelor
Spre scurtarba zilelor,
Pe sunetul trimbiții
Spre scurtarea vieții.

Frunză verde de sălcină,
Când e seara pe la cină
Merge trupa spre hodină,
Când e pe la miez de noapte
Merge trupa, nu mai poate.

Frunză verde ederea
Feciorii din graiu grăia:
Înălțate Împérate
Pune pace nu te bate,
Lasă-ne să odihnim
Că de nu mai toți perim,
Pică unul pică doi
Pică-o mie dintre noi,
Pică unul lângă cale

Și-l vèzù o fată mare,
Și-i era de dînsul milă
Să moară făr' de lumină.
Trece-un căpitan călare
Și strigă din gura mare:
Stînge fată lumina
Că eu îți stîng vieața,
Căci la cătănă 'i-e dată
Să moară moarte pușoată,

Să meargă-'n țeară străină
Să moară făr' de lumină.

Du-te dor unde te mîn,
Du-te dor la maica-'n sîn,
Dacă maica te-a 'ntreba
Ce lucrăm noi pe-aicia,
Spune-i dorule așa:
Căci cu coasa nu cosesc,
Cu plugu nu ogoresc,
Că în șfarmă mă 'mpărțesc,
Cât e ziua-alerg în plaș
Ca o s'ugă fără saș,
Seara la căsarmă vin
Dar' nu-i pită cât să cin.

Poesii populare.

De lângă Têrnave.

Adunate de Nistor Tutelen, învățător.

Frunză verde de colini
Ascultați feciori la mini,
Cându-ți merge să peșiți
La zestre nu lăcomiți.

Germanizarea Polonilor.

Se știe că guvernul german a închis toate școlile polone, tăind astfel posibilitatea de a mai pute fi instruiți copiii poloni în limba, istoria și literatura lor națională. „*Berliner Tageblatt*” ne spune acum, că guvernul german nu se va oprî aici, ci va începe în curînd o acțiune energică de germanizare în contra Polonilor. Sînt luate în programul guvernului următoarele măsuri: Se vor impune atîtău restrîngerii însemnate presei polone, pentru-ca mai tîrziu s'î poată fi sistată cu deservîrșire apariția. Va urma apoi dizolvarea tuturor reuniunilor și asociațiunilor polone, ear' în urmă închiderea tuturor teatrelor polone. Și apoi?? Dacă nu va ajuta nici aceasta, probabil se va aduce lege că Polon cu Polonă nu poate pîși la cîsătorie, pentru-că germanizare trebuie s' se facă, întocmai ca la noi maghiarizare.

DIN LUME.

Chestia chineză.

În chestia chineză e de însemnătate convenția dintre Anglia și Germania cu privire la China. Convenția s'a încheiat la 16 Octombrie și s'a comunicat cu toate puterile, dar' numai acum a eșit în publicitate. Principiul ei este politica pe față și integritatea Chinei. Anglia și Germania se deobligă, că nu vor face cuceriri în China, ear' dacă alte puteri vor încerca a se estinde, ele vor pîși la mijloc pentru apărarea intereselor lor. Convenția e îndreptată cu deosebire contra Rusiei, care a făcut acum cucerire în Manciuria, dar' se crede, că o vor primi și celelalte puteri.

De altă parte se svonește, că Rusia nu mai pune pond pe acțiunea comună și va încheia separat pace cu China.

Un alt moment însemnat în chestia chineză este, că s'au început tratativele de pace în Peking, între reprezentanții puterilor și între prințul Cing și Li-

Hung-Ciang, ca reprezentanți ai împăratului Kvang-Su. Li pretinde, ca toate mișcările din China s' fie considerate ca mișcări de ale Boxerilor. Puterile însă probabil nu vor pute accepta acest punct de vedere, de oare-ce în acest cas curtea ar eși cu totul de sub responsabilitate. Apoi, cât timp pedepsele matorilor Boxerilor se amină, nu se prea crede în sinceritatea curții și a împăratului.

Curtea chineză e încă pe cale spre noua capitală Singanfu. Ea a sosit la pasul Tuncvan, unde este punctul de întîlnire alor trei provincii: Șansi, Șensi și Honan. De aici Singanfu se află încă la o depărtare de 80 miluri spre est. Se crede, că curtea va sosi pe Vineri la Singanfu.

Din Africa-sudică.

Englezii stau departe de subjugarea totală a celor două republici africane. Aceasta se vede, din atacurile, ce Burii zilnic le fac și cari devin tot mai amenințătoare. Astfel de atacuri s'au întemplat în împrejurimile dela *Standerton*, apoi la *Iagersfontein*, unde Burii au fost ajutați de locuitorii orașului.

Maipericuloasă e mișcarea în *Orange*, unde chiar și Burii, cari au depus jurământul de neutralitate, arată înclinare spre răscoală. De aceea autoritățile militare au decis să ia măsuri severe contra astorfel de porniri.

Crisă ministerială în Spania.

Din *Madrid* vine știrea despre o crisă de cabinet în Spania. Causa crisei e numirea gener. *Weiler* de comandant al *Madridului*. Numirea s'a făcut la insistența ministrului de războiu, cu învoirea prim-ministrului *Silvela*, dar' fără știrea celorlalți ministri. Ministrul *Gasset* și *Dato* au declarat, că această procedură constituie vătămă de constituție și au demisionat. Au urmat și alte demisii, dat fiind, că *Weiler* din cauza cruzimilor din Cuba, e nepopular. Situația a devenit critică și *Silvela* a fost silit să dea abdicarea întregului cabinet.

Cu formarea noului cabinet a fost incredințat *Azcarragua*, care a și compus o listă de noi ministri. *Weiler*, cu

toată crisa, și-a ocupat postul de comandant.

Bülów.

Din Berlin se anunță, că cea dintăiu problemă a noului cancelar al imperiului german este, să elaboreze un proiect de indemnitate despre spesele cauzate prin expediția în China.

Bülów a fost felicitat de cătră toți domnitorii europeni, între cari și de Împăratul-Rege al nostru și de Regele Carol, apoi de toți domnitorii confederației germane, cărora împăratul Wilhelm le-a notificat numirea lui Bülów.

Bülów va cerceta curtea bavareză, saxonă și cea din Baden, ear' la primăvară va merge la Viena și Roma.

O nouă alăturare.

S'a făcut o nouă împreunare de insule la Anglia. Guvernorul Noului-Seelande, lordul *Ranfurlly* a debarcat zilele acestea în insulele *Cooc* și la dorința căpeteniilor de acolo, a declarat grupa insulelor de împreunată la imperiul britic.

Ceva despre licitații.

— De Dr. Valer Moldovan. —

Zicala românească ai carte ai parte nicăiri nu se adeverește așa de bine ca în daraverile ce zilnic le avem cu deregătorii în cauze de pîră și în zeci și sute de alte afaceri.

Pentru-că dacă cineva nu știe scrie și ceti, rămâne fără învățăturile ce le poate scoate din cărți, și printre ai sei și ori-și-unde ar merge se bucură de vază mai puțină ca cel mai învățat.

Însă acel ce n'are carte în înțelesul acela că nu e umblat în legile țării, sau nu-și știe el apăra drepturile lui, acela nu odată rămâne fără de parte, adecă fără de moșie.

Și fiindcă știu, și am văzut cu ochii mei câtă pagubă suferă poporul țeran numai și numai din cauza neumblării și nepriceperii lui în lucruri unde e vorba de averea lui, am hotărît se iau peana în mână și din când în când, după-cum mă lasă și pe mine afacerile mele să dau bravilor cetitori ai scumpei noastre »Foaia Poporului« câte un sfat bun, care

Lăcomit-am la doi boi
Și-am adus hida la noi.
Lăcomit-am la ogoară
Și-am luat spaimă la cioară.
Lăcomit-am la argint
'Mi-am adus mie urit.
Ogorul mi-'l-am gătat
De hida n'am mai scăpat.
Holda 'mi-a bătut-o ghiața,
Hida îmi mîncă vieața.
Boii 'i-am mînat la munte
Și-o venit cu coarne rupte.
Argintu 'ncuiat în ladă
Hida șede tot pe vatră.
Fugi tu hido de pe vatră!
Baio nu, că-'m măritată
Și de capul tîu legată,
Tatăl meu zestre 'mi-a dat
Tu s' nu mă fi luat.

Beu-'mi azi și beu-'mi mâne,
Beu-'mi patruzeci de zile,
Beu-'mi murgul de sub mine.
Murgule coamă rotundă

Mai scapă-'mi capul odată,
Că 'ți-oi face grajd de peatră
Și 'ți-oi da apă curată.
Cîntă cucu 'n vîrf de nuc,
Vint-o vremea s' mă duc
La hodăi, la câmpu-lung
S'-'mi aleg un murg porumb,
Lung în trup și scurt în gât
Cum îi bun de călărit.
Frunzuliță frunzuliță
Am avut o mândruliță,
'Și-am lăsat-o s' se mai crească
Minte 'n cap s'-'și dobîndească,
Dar' eu nu știu ce-a lucrat,
M'a lăsat s'a măritat.
Dar' de s'ar fi măritat
De-aici al treilea sat
N'ar fi jele nici bănat,
Dar' ea 'mi-s'a măritat
Dela noi a treia casă,
Es afară vedu-o
Întru 'n casă aud-o.

Hai bade-o s' ne jurăm,
Pe frunză verde de lemn,

Și s' nu ne mai lăsăm.
De m'oi lăsa badeo eu,
S' mă uște Dumnezeu
Ca foaia curechiului
În postul Sânt-Petrului.
De te-'i lăsa dumneata
S' te uște Precesta
Ca foaia alunului
În postul Crăciunului.

Mult mă muștră măicuța,
Măicuța și judele
Că mă plac cu slugile,
Cine are ochi și minte
Nici slugile nu-'s urite.
Cine are ochi și vede
Și slugile-ar pupa fete.

Foaie verde plop în plop,
Măi domnule protopop
Stăi în loc și-'mi fă drept,
Cu urit cum s' trăesc,
Cu urit de-aș tot trăi
Raiul nu 'l-oiu dobândi,
Cu urit mă cule în pat

PARTEA ECONOMICĂ.

Istoria animalelor de casă.

(Urmare și fine).

V. Calul. După vitele cornute, urmează calul, care în Asia a fost imblânzit din starea lui sălbatică, unde până astăzi mai trăește astfel în herghelii mari, sub conducerea la câte un armăsar mai curajos din mijlocul lor. În iernile mai grele, caii sălbatici rîcău cu copitele zăpada de pe pustele întinse și scormonesc câte puțină iarbă vestedă și uscată, cu care își alină foamea până da primăvară cu pășune mai imbelșugată.

În Europa - răsăriteană, caii au început a fi cunoscuți mai deaproape cu ocaziunea năvălirii Hunilor, cari mâncau, ședeau, ba și durmeau de multe-ori călare, ear' în Europa-apuseană caii au început a fi lățiți din Anglia, unde au fost importați din Arabia, după-cum am zis și la început.

Între popoarele, cari până astăzi au o deosebită plăcere pentru ținerea și creșterea cailor se numără Mongolii și Tătarii. Acestia, din copilăria cea mai fragedă, când abia pot umbla bine în picioare și învață a ședea călare. De aceea picioarele lor cresc îndeobște strimbe și pe jos apoi umblă foarte anevoe, pe când călare simt cea mai mare plăcere. Până astăzi mai sînt ținuturi întregi prin Asia-centrală, unde Mongolii și Tătarii se nutresc bucuroși cu lapte dela iepe, ear' carnea de cal o mănâncă cu multă plăcere. De altmintrelea și în orașele mai mari din Europa, locuitorii mai săraci, cari nu-și pot cumpăra carne de vită, se nutresc cu carnea de cal.

Caii se împart în două soiuri mai însemnate, și anume: soiul arabic, dela care se trage și cel englez și soiul mongolic, dela care se trag caii mai mărunți din părțile răsăriteneale Europei. Prin încrucișarea acestor două soiuri, s'au născut apoi alte specii, cari se deosebesc după ținuturi, țeri și climă.

Alergările de cai erau cunoscute și vechilor Greci și Romani, dela cari apoi au trecut pe încetul la Germani și

Englezi, dar' până înainte de aceasta cu două sute de ani, nu erau cunoscute alergările publice de astăzi, pentru cari se pun premii și se fac rămășaguri pentru zeci de mii de florini.

VI. Măgarul (asinul) încă e cunoscut din timpurile cele mai vechi. El încă se ține de soiul cailor sau animalele copitoase. Măgarul este tare desprețuit pe cele mai multe locuri, așa că numele lui a ajuns, ca să fie un nume de batjocură și pentru oameni. Dar' cei-ce desprețuesc și-și bat joc de măgar, nu prea gândesc la folosul lui. Pe lângă aceea, că măgarul rabdă mai mult la foame și la sete ca calul; pe lângă aceea, că el mănâncă ogrinji, cari au rămas dela alte vite, sau chiar și paie goale; pe lângă aceea, că el își află destul nutreț pe câmp și alătura cu turma de oi, unde calul ar pieri de foame: el poate percurge pe zi o cale de 10—12 kilometri și suie pe munții și coastele cele mai prăpăstioase povara ciobanilor, cu mai multă grijă și decât calul cel mai bun.

Precum se zice, că capra e vaca săracului, așa se poate zice și despre măgar, că cu timpul va deveni calul săracului. La noi se întrebuințează măgarii numai în economiile cele mai mari, la cărat de apă și lemne. Pe unele locuri însă măgărițele se mai țin și pentru laptele lor, care seamănă mult cu al femeilor și ca atare se poate da copiilor mici de mâncare.

Dacă o iapă este mănzată de un armăsar de măgar, atunci aceea va făta un catâr, ear' dacă o măgăriță este mănzată de un armăsar de cal, atunci aceea va făta mul. Catării și mulii nu se prea prăsesc între sine. Acestia se cresc mai cu seamă prin Grecia, Italia și Spania, unde prețul lor întrece pe acela al cailor noștri.

VII. Oile. Oile sînt animalele, pe cari omul le-a cunoscut și imblânzit din timpurile cele mai vechi. Ele sînt foarte blânde, dar' fricoase și totodată și surde. Oile noastre de casă se trag dela oile sălbatică numite muflon, cari până astăzi mai trăesc în cete mari prin munții Corsicei și ai Sardiniei. Oile merinos sau de mătăsa au fost

aduse din Africa, mai înainte în Spania, de unde apoi s'au lățit mai în toate țările.

VIII. Caprele. Caprele de casă se trag dela cele sălbatică, cari până astăzi mai trăesc în turme mari prin munții Persiei. Caprele sînt niște animale foarte istețe și voioase. Lor le place tare pășunatul de pe locurile mai ridicate și pădurețe, cari sînt concreșcute și cu diferite specii de tufe, de pe cari pot ciungări muguri și frunze. Din cauza aceasta grădinile cu pomi, trebuie închise și ferite bine de capre, căci intrând în acelea, pot face mari stricăciuni, cu deosebire în altoile mai tinere.

Caprele de casă se țin pentru laptele și iezii, cari îi fată în tot anul. Cu deosebire oamenii cei mai săraci îndatinează a ține capre. De aceea se și zice, că »capra e vaca săracului«. Laptele de capră neagră se recomandă în contra tuberculozei (ofticei). Carnea iezilor e foarte bună și gustoasă; a caprelor însă e mai tare și cu oare-care miros greu. Părul caprelor, fiind mai aspru, pe la noi nu se prea întrebuințează. În Asia însă se află niște capre numite Angora și Cașmir, cari au lână lungă până în pământ și moale ca mătăsa, din care se fac apoi niște șaluri și țesături foarte scumpe, numite persești și turcești.

IX. Bivolul și bivolița. Târziu după imblânzirea celorlalte animale de casă, a fost imblânzit și cunoscut în Europa bivolul și bivolița, cari își trag originea din India, unde până astăzi se mai află în stare sălbatică, pe țărmurii riului Ganges. Atât bivolul, cât și bivolița, sînt niște animale tari și cu putere la lucru. Ele au fruntea boltită, coarne cam lătărețe, răsucite și trase înderēt spre spinare. Coloarea lor îndeobște e neagră.

Laptele de bivoliță e mai bun, mai gras, mai nutritor și da mai multă smântână și unt, ca cel dela vacile cele albe. Atât bivolul, cât și bivolița sînt tare simțitori la frigul și căldura prea mare. Însușirea aceasta provine de acolo, că fiind părul lor negru, absoarbe mai tare căldura, ear' când e frig, fiind acela prea rar, nu le poate apăra de răceală.

Dragoste și inimă curată.

Novelă originală de N. Trimbițoniu.

V. Răsplată.

(Urmare).

Grele timpuri au fost înainte de aceasta cu câțiva ani pentru Sârbii din Sârbia și Bulgarii din Bulgaria. Erau subjugați Turcilor, cari nu aveau nici frică nici rușine.

Erau întru adevăr păgâni.

Dacă vedea ceva la creștini, vite, bani sau fete frumoase, fără să întrebe le lua și le ducea unde vrea el.

Vrînd să scape de această ticăloasă robie au apucat arma să se apere, ear' Turcul nu a vrut să se lase să fie mai slab și așa s'au apucat de bătaie.

Împăratului rusesc 'i-s'a făcut milă de creștinii apăsăți de Turci, le trimitea ajutoare peste ajutoare, dar' par'că le înghițea pământul și ducea apa, ajutoarele erau zădarnice, Turcii tot erau mai tari.

Vrînd să înfrângă odată cerbicia turcească, împăratul rusesc se pune în fruntea unei oaste aleasă și culeasă din toată împărăția, lăsând multe lacrimi acasă, a trecut prin România și trecînd Dunărea s'a întâlnit cu Turcul.

Cu toate-că Rușii au fost mai mulți, au fost în trei rînduri bătuți, și dacă Turcii făceau altă socoată, ar fi umplut Dunărea de Ruși.

N'a fost să fie așa, căci D-zeu a vrut să pedepsească odată și pe Turci.

Rușii au chemat întru ajutor pe Domnitorul României, care a ascultat rugăciunea, a trecut Dunărea cu dorobanții și curcanii sei și pe câmpiile Plevnii a învățat pe Turc omenie, 'l-a învățat să mai și fugă, că destul a dat înainte.

Vîzînd Turcii, că Românii sînt voinici cu cari ei nu se pot prinde, sau supună la pace' au slobozit din robie pe Sârbi și pe Bulgari și dela Români nu au mai cerut dajde.

Românii și Rușii s'au întors acasă.

Cu toate-că războiul cu aceasta s'a finit, dar' liniște și pace tot nu s'a făcut în tot locul.

În Bosnia și Herțegovina bande de hoți încrucișau ținuturile luptându-se parte între ele, parte cu militarii turcești, și învrășmășeala întru atât era de mare, încât nu se putea ști cari sînt oamenii legii și cari ai turburării.

În asemenea împrejurări Austro-Ungaria avea chemarea să pună capăt turburărilor și neputînd cu vorba, să folosească și arma.

Feciorii știau bine, că numai câteva zile vor fi până-când Împăratul va striga cătră ostași să prindă arma, să treacă hotarul țării și să facă liniște, rînd și pace acolo, unde Turcii nu au putut face.

Austro-Ungaria avea însărcinarea să cuprindă Bosnia și Herțegovina și să le administreze nemțește nu, — turcește.

Afară de aceste trei plante, cari joacă cel dintău rol în cultura plantelor de nutreț, pe unele locuri se mai cultivă încă și mohorul, cucuruzul, lupulinul, esparseta, spergula ș. a. cari toate dau un nutreț prețios pentru vite, atât în stare verde, cât și după-ce se uscă de se face fân.

N'ar strica deci, dacă economii nostri de pretinderea ar face mai cu deadinsul încercări și cu cultura plantelor de nutreț, ear' dacă cumva nu au câmpurile tot în apărat (comasate), să facă încercări măcar prin grădinile mai mari, ca astfel să nu mai fie siliți a cumpăra în toată primăvara câte o parte de nutreț, care, după-cum am văzut, pe lângă puțin lucru și cheltuială, s'ar pute face foarte ușor și prin holdele și grădinile lor.

Înainte dar', fraților economi, cu cultura plantelor de nutreț! *Ioan Georgescu.*

Cultura luțernei

de
Cornellu Roman.

Vechimea luțernei.

Luțerna este una dintre cele mai vechi plante de nutreț cultivate de oameni. Grecii și Romanii o cunoșteau foarte bine, ear' în Persia se cultiva din timpuri foarte vechi pe seama herghelilor regești. În sută a doua după nașterea lui Christos, cultura ei era foarte răspândită în Italia. Din Italia a trecut apoi în Spania, Franca, Germania, Belgia și Elveția. Astăzi se cultivă în toată Europa, precum și în America și în Asia.

Valoarea agricolă și economică a luțernei.

Luțerna este cea mai potrivită plantă furageră pentru clima caldă a țărilor de mează-zi. Ea dă o recoltă bună chiar și în locurile unde trifoiul s'ar usca din cauza căldurii și a secetii. Primăvara se cosește foarte de timpuriu, cam cu 14 zile înaintea trifoiului și dă câte 3-5 recolte pe an, după-cum anul este bogat în ploi. Ea este foarte traianică, supoartă deopotrivă căldura și frigul, dând un nutreț care este bun, atât în timpul verii cât și în timpul iernii. În climă caldă și în pământ adânc și bine lucrat o duce foarte bine 7 până la 10 și chiar și mai mulți ani pe când în pământ rece, puțin adânc și slab, pieră după 3 ani. Cultura ei nu

se ascundă după alți cai pentru a nu fi lovit de gloanțe.

Confusiunea era generală și în acea prinsoare măiestrită toți își așteptau moartea sigură.

În pericolul și în vrășmășeala mare, un corporal sare de pe cal și scoate sabia, își face cruce și se apucă de lucru să ferească lemnele și petrile din cale, să deschidă înfundătura.

Mișcați de curajul corporalului sar și alți doi feciori și prin ploaia de gloanțe desvoltând o sîrguință nespūsă le succede să deschidă calea.

Căpitanul însuși fu atins de un glonț în piciorul stâng și sângele curgea din el ca vale.

Vězând aceasta corporalul, pune mâna pe căpitan, îl aruncă pe calul seu, ear' calea fiind deschisă, trupa scapă din opid la câmp, unde se pune în stare de apărare, doar' cumva Bosniacii ar îndrăzni să ese afară.

rentează decât în locuri în care durează cel puțin 5-6 ani. Când începe a se rări prea tare trebuie arată. În locul unde a fost luțernă se poate sēmăna grâu, pe terenuri grase și roditoare este însă mai bine a se sēmăna după luțernă rapiță sau prășitoare, căci grăul ar pute căde. Un loc pe care a fost luțernă nu e bine să se cultive ear' cu luțernă până după cel puțin atâția ani câți a stat luțerna pe el, adecă până după 5-10 ani.

Originea și clima priincioasă a luțernei.

Această plantă a fost adusă în continentul nostru din Asia, unde și astăzi crește în stare sēlbatică, și se cultivă cu deosebire în Franca-meridională, în Italia-de-Nord, în Ungaria și în părțile Rinului din Germania. Luțernei îi prieste locurile situate în fața soarelui, adecă cu esoposție sudică, de acea reușește mai bine acolo unde reușește cucuruzul și vița de viie. Avēnd rădēcini foarte lungi rabdă la secetă mai bine ca ori-care altă plantă furageră. Clima umedă nu îi prieste, de aceea în anii cu prea multe ploi nu dă rezultate bune, ear' în locurile cu climă umedă nici nu se poate cultiva. Prin urmare la munte, unde plouă des și pământul este rece, nu e de recomandat cultura luțernei, deși altcum în Engadin, în Elveția, se cultivă până la înălțimi de 1200 și chiar 1500 metri. Poate că pe laturile sudice ale munților nostri încă s'ar pute cultiva luțernă la înălțimi mai mari dacă s'ar încerca, căci frigul iernii nu îi strică, dacă are căldură vara.

Pământul priincios luțernei.

Luțerna cere înainte de toate pământ bun, ușor, adânc și bine lucrat, pentru-ca rădęcinile ei lungi să poată străbate în adâncime și să găsească materiile trebuincioase. Solul, adecă stratul arabil, poate fi ori-și-cum, numai subsolul să fie potrivit, adecă să aibă calitățile de mai sus. Cu deosebire ea prosperă pe unele locuri care conțin mult var, adecă locurile argilo-văroase sau argilo-nēsipoase-văroase. În terenuri cu subsol extrem de argilos (lutos) sau petros nu-'i prieste. (Va urma).

La câmp deschis nu era lipsă de apărare.

Bosniacii bine vězând că la larg nu se pot măsura, nu se mișcară din opid și de voe de nevoe se îndestuliră și cu sângele care curse la înfundătura de cale.

— Bravo, corporal Linu Barboni, — strigă căpitanul cu o voce slabă vězându-se scăpat și el și trupa, — ești un fecior de laudă; prin fapta ta curajioasă și îndrăzneată și prin bravura-ți documentată la timpul cel mai de lipsă, ne-ai scos din confuzie și ne-ai deschis calea, arătând și altora ce au de a face. Poartă-te tot bine, rēsplata o vei primi.

Corporalul prezentă arma ca salut și se retrase la locul lui.

Învęțați din această pățanie, începură comandantii a fi mai precauți și a-și alege locul unde se așează.

Cu toate aceste numai cu mare greutate au putut străbate prin văile strîmte încunjurate de codri împodobiți cu stânci

SFATURI.

Tămăduirea baterii de inimă.

Boala de inimă este mai de multe feluri: este baterea de inimă, care provine mai cu seamă din spaimă. Aceasta se poate vindeca prin scaldă în apă rece, în care cel bolnav trebuie să stea câte 5 minute, apoi prin aplicarea de cataplasme reci în dreptul inimii, pe cari se aplică apoi și de cele calde și în sfîrșit prin întrebuintarea de apă rece cu zăhar alb sau miere de stupi, care să bea de câte trei-ori pe zi. Apa se face așa de dulce, ca și cafeaua cu lapte.

A doua boală însemnată a inimii este epilepsia (nevoea), care provine mai cu seamă din contragerea repentină a sângelui din inimă. Aceasta se tămăduiește mai cu greu și în cele mai multe casuri numai medicii o pot vindeca de ispravă. Cu toate acestea se poate ajuta încâtva celui atacat.

Să 'i-se bage o coadă de lingură de lemn în gură, apoi să 'i-se deschidă pumnii și să se frece bine cu un postav pe brațe și în dreptul inimii. După-ce s'a deșteptat, 'i-se poate da celui bolnav puțină cafea neagră. La nici un cas să nu batjocorim, sau să rîdem de astfel de bolnavi.

Tămăduirea tuberculosei (officei).

Pentru tămăduirea acestei boale înfricoșate, care seceră în fiecare an mulțime de vieți omenești, s'au cercat și se mai cercă și acum mijloace fel și fel. Între aceste mijloace, cele mai însemnate sînt: nutreț bun și aerul curat. Acestea sînt pentru oficioși tot așa de neapărată trebuință, ca și apa pentru pești. Unii mai recomandă și resuflări adânci pe nas și cu gura închisă, când bolnavul se află în aer curat. Alții recomandă pâne unsă cu unt proaspăt, sau cu miere dela stupi. Aceasta din urmă se zice, că potolește mult și tusa, care nu se prea desparte nici odată de ofică.

seculare ca să curățească ținuturile de revoltanți și să-'i aducă la supunere și ascultare.

Espedițiunea care la început se părea ușoară, a costat multe vieți și ostenele, multe mame s'au ales numai cu lacrimile.

După un timp abia campania militară fu gata, Bosnia și Herțegovina adusă sub administrarea Austriei, ear' capul rebelilor Hędji Loja fu prins și închis în un carcer din Boemia.

Regimentele transportate la Bosnia se schimbă cu altele proaspete, după care se reîntorc la vechiul lor așezământ și feciorii respiră mai ușor ajunși fiind, deși nu acasă, dar' scăpați de atâtea marșuri pe locuri prăpășioaee.

Linu nu mai era corporal, ci era sergent și pe pieptul lui atirna o medalie pentru merit, rēsplata promisă de căpitan.

Era mulțumit cu rēsplata, căci era împărtășit de onoarea cea mai mare care se poate conferi unui suboficer.

Știri economice.

Oleiu de grâu. De câțiva ani se tot aude de oleiul de grâu, dar' nu se putea întrebuița la hrană, ci numai la făcut colori în locul celui de în și la uns mașini. Acuma însă ziarele din Chicago spun că s'a isbutit a 'i-se scoate gustul rău și că e foarte bun și ușor de mistuit, așa că trebuie să ne așteptăm a-l vedea amestecat cu oleiul de bumbac și cu cel de masline ori chiar vândut în locul unuia sau altuia. Acuma Statele-Unite produc 500.000 de vedre de acest fel de oleiu, dar' vor putea produce ușor îndoit și întreit. Din ce îl fac? Din germinalele grâului, pe care Americanii au obiceiul de a-l desprinde de boabe, căci altfel se rânzește în vremea transportului peste ocean. Prin urmare oleiul se pregătește numai din germinalele luate de la grâu esportat. E vorba de acum să se facă tot așa cu grâul ce se mănâncă pe loc, așa că se va ajunge ușor la 1.500.000 de vedre de oleiu de grâu pe an. Prețul de producere e de 50 de bani vedra.

Găinărie uriașă. Pe insula Puget-Sound (Statele-Unite) e o găinărie unică în lume. Proprietarul e Georges Hilles și acoperă toată insula (1000 de jugere). Creșterea s'a început acum 10 ani în scop de-a produce găini și pui pentru orașele vecine. Dar' mai apoi a început a trimite galițe nu numai în statul Oregonului, dar' chiar în toate Statele-Unite, la San-Francisco și la New-York. Acuma se află pe insulă 90.000 de găini, 20.000 de eurci, 5000 de găște, 10.000 de rațe și un număr mare de porumbei.

Vechimea hârtiei. Chinezii o cunosc foarte de mult și o fac din duzi. În Samarcanda a fost cea mai veche fabrică de hârtie de petice în 704. Arabii luaseră model de la Chinezii, dar' înlocuiră duzii prin petice. În 794 era altă fabrică în Bagdad, apoi se întemează pretutindeni unde se întinse domnia Arabilor. Cea mai veche hârtie de în e din 800.

Treceau zile după zile din timpul de serviciu, Linu ca sergent avea destulă comoditate și respect de la inferiorii săi, cât și stimă și recunoștință de la superiorii săi.

Sufletul îi era cuprins de o îndestulare firească primind veste de acasă, că Florica e tot aceea care a fost când era el acasă, că Florica e tot fată, că Florica și a doua-oară a respins mâna lui Todor al crâșnicului, că Florica așa-dară are inimă ca mărgăritarul.

Spre completarea stărilor de pe acasă, de la noii recruți intrați sub armă mai auzi, că crâșnicul chinuit de dureri, exclamând tot »bani«, »bani« și »Todor«, »Todor« a trecut din această vale a plângerilor în acea regiune care se începe cu mormântul și de unde nu mai este reîntoarcere.

Todor s'a însurat, ear' pentru-ca să facă ciudă Floricii și să arete sătenilor că după el vine ori-și-ce fată, s'a dus în

»Tovărășii de pivnițe«, se numește o carte compusă din însărcinarea ministrului de agricultură, care a apărut acum și în limba germană și cea română. În ea se cuprind îndrumări pentru posesorii de vii, cum trebuie înființate tovărășii de pivnițe și cum pot valoriza ajutorul tovarășilor acestora. O recomandăm celor-ce au trebuință de ea. Se poate procura de la referentul agronomic al comitatului Sibiu, dl. *Martin Schuster*, directorul școlilor comerciale și industriale din loc, cu locuința în Saggasse 29 I. Cartea se împarte în mod gratuit celor-ce o cer.

PARTEA ȘCOLARĂ-LITERARĂ

Dascălime muncitoare.

»*Albina*« din București scrie următoarele:

În contra tuturor necazurilor, cu care are să lupte învățătoria română de peste munți, ea e conștientă de chemarea sa și nu dă pilde de abnegație și de muncă stăruitoare, care o fac, ca să-i dăm tot tributul nostru de laudă.

Cu un salariu aproape cu al servitorilor de pe la oficiile publice, dascălimea de dincolo nu numai în școli face progres, dar' ea e o adevărată muncitoare și pentru luminarea și pentru ridicarea în bunăstare bănească a poporului de la sate.

O dovadă în adevărul zisei de mai sus slujească cartea de 126 pagini, intitulată »Protocolul adunării generale a Reuniunii învățătorilor din 7 protopopiate ale diecesei Aradului, în părțile ungurene«.

Cartea, edată de numita Reuniune și tipărită în »Tipografia diecesană« din Arad cuprinde următoarele: 1. Protocolul adunării generale X-a. — 2. Programul acelei adunări. — 3. Epistola Metropolitului Ioan Mețianu. — 4. Cuvânt de deschidere. — 5. La începutul veacului XX. — 6. Regulament pentru afacerile interne ale despărțimintelor Reuniunii. — 7. Cine să examineze în școala populară cu ocazia examenelor finale. — 8. Regulament pentru secțiunea de agricultură. — 9. Despre frecvența școlară. — 10. Raportul general al comitetului. — 11. Protocolul comisiei cenzurătoare. — 12. Rap. cassarului. — 13. Raportul comisiei pentru cenzurarea casei. — 14. Învățătorul bătrân și modern. — 15. Tractarea cuvântului normal *ac.* — 16. Școala profesională cu di-

satul vecin locuit de nemeși, a pețit pe Beti, o nemeșoane frumoasă dar' săracă, și a și căpătat-o.

Era acum Todor mândreț că s'a în-cuscrut cu nemeșii și nu cu românimea proastă.

Și ca să impună mai tare nu a permis mireșii sale să-și schimbe portul în port românesc, ci a poftit să se îmbrace și mai departe în nemțește cu haine cumpărate tot din șatră.

Când oamenii priviau ciudat la el cum umblă un țeran român cu o nemeșoane, Todor cugeta că toată lumea îl admiră și îi invidiază soarta, avuția și nevasta.

Se înșela Todor; lumea afla nepotrivită această asemănare, era tocmai ca-și-când berbecul s'ar preumbla cu capra.

(Va urma).

fectele și remediile sale. — 17. Raport despre starea bibliotecii. — 18. Raportul controlorului. — 19. Protocolul comisiei de trei despre însemnarea acestor trei rapoarte. — 20. Proiect de statut pentru societăți populare de ajutorare. — 21. Protocol de restaurare.

Și numai din acest conspect se poate vedea lucrarea cea mare ce o săvârșește numita Reuniune învățăto-rească. În cele 7 desp. se țin conferințe învățăto-rești la care poporul încă ia parte. Disertațiile învățăto-rești cari s'au cetit în diferitele adunări, au avut darul de a deștepta interesarea poporului de la sate, ear' din protocol reese că Reuniunea a alcătuit niște statute pentru bănci populare de păstrare și ajutorare, ear' membrii Reuniunii vor fi îndatorați să pună la cale întemeierea acestor fel de bănci în satele în care se află. Nu mai puțină laudă învrednicește numita Reuniune și pentru propaganda ce o face pentru a se întemeia societăți de stupari. Însăși Reuniunea a întemeiat o astfel de însoțire cu membrii ei. Reuniunea învăț. numără 241 membri, toți învățători profesionali de legea răsăriteană. În fruntea lor stă harnicul profesor Teodor Ceonța, care e sufletul tuturor lucrărilor bune ce Reuniunea pune la cale.

Ne bucurăm din suflet când vedem aceste progrese realizate de peste Carpați, căci acolo împrejurările sunt mai grele ca la noi. Cei-ce voesc să cunoască de aproape lucrurile, să-și procure de la »Tipografia diecesană« din Arad, Ungaria, »Protocolul Reuniunii«, care pentru România nu costă decât 65 bani. În el vor afla nu numai lucrări pedagogice de valoare, dar' și un frumos apel la învățătorime, un clasic »cuvânt« de deschidere, rostit de președintele Ceonța, precum și formularea de statute, cari se pot aplica și în comunele noastre dela țeară.

Glumă ilustrată.

Bărbatul. (Bolțas jidan, îmbrăcat de sərbătoare). Un lucru rău spune iu la tine, Rebeca. Vecinul nostru, badea Șofron, deschide boltă în zilele aceste și omenii au hotărât azi, să chimpere numai de la el...

Rebeca. (Amețind). Ah! vai mir, ce vom face noi, Șmüle?...

Șmüle. Ce să facem? Vom merge cu bolta în alt sat; unde încă nu s'or deșteptat hoții de Rumuni...

Soldat esecutat. Se telegrafează din Theresienstadt (Austria), că Wohlschläger, călăul din Praga a esecutat Luni dimineață în curtea casarmei de acolo pe soldatul Kolan din regim. 91. Kolan fiind să impuște pe caporalul sau a impușcat pe un camarad și pe altul 'l-a rănit greu.

Cu numai 4 coroane se poate câștiga 200.000 coroane. Deosebit de favorabile șanse de câștig oferă losurile *nouei loterii de stat*, concesionată de Majestatea Sa, — de oare-ce deodată se vor sorta 18.122 câștiguri în sumă de 418.640 coroane — bani gata. Câștigul principal 200.000 coroane. Garanția de stat. De oare-ce aceste losuri de câte 4 coroane ușor pot să se treacă, este de recomandat să fie comandate cât d-sea grabă și cel mult în 8 zile la cade în schimb națională — societate pe acții (Budapesta boulevardul Gizela, palatul Haas). La susamintita casă de schimb sînt de vînzare cu prețuri originale și losuri de ale loteriei de clasă. Amintim că susnumita casă este cea mai mare casă pentru vînzarea de losuri în toată țeara. Cumpărătorilor de losuri li-se dă cea mai mare siguranță și cele mai estinse favoruri.

Peste durerile de cap trec oamennii cu voe bună și umor. Mult timp însă aceasta nu poate dura, îndeosebi când e vorba de dureri reumatice, ghiht și boale de nervi. Ni-se atrage deci atențiunea asupra unui mijloc și asupra acestor dureri, care ni se pare vrednic a fi recomandat. Acesta e fluidul preparat de farmacistul și furnisorul de curte Ioan Francisc Kwizda în Korneuburg lângă Viena, și e dovedit ca bun mijloc dietetic și contra scrintiturilor, înțepe-

nirea vinelor și musculaturii, frînturilor, sgârnciurilor, apoi la întărirea prealabilă și după strapațe mari, marșuri lungi, etc. Numeroase atestate despre efectul preparatului stau la dispoziția interesatilor. Detailuri pe pagina a patra.

POSTA REDACȚIUNIL

Abonent. nr. 4533. Călindare spre vedere nu putem trimite. Trimite d-ta 46 bani (23 cr) prețul unui esemplar și după aceea vei comanda câte vrei.

Turda. 'Ți-am trimis azi un esemplar de statute de aici. Adresează-te și la celalalte reuniuni de cântări. Ele se află înșirate în »Călindarul Poporului« pe anul 1901.

Monor. Nu știm unde este astfel de sêmენტă, dar' dăm azi o cronică, poate vom afla.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Balteș. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Dr. VUIA
reîntors din Baile-Herculane 'și-a reluat practica medicală în
Arad, strada Sina nr. 1^b
[53] 3 3

8 medalii de aur.
19 medalii de argint.

Fluidul lui
Marca șerpe.

Dovedit de mult timp ca mijloc bun cosmetic (*frecare*) pentru întărirea vinelor și muschilor corpului omenesc.

Prețul:
1/2 flacon cor. 2.—

Veritabil numai cu marca de mai sus se capătă în toate farmaciile drogueriile.

[32] 6—15
Deposit principal:
Farmacія cercuală, Korneuburg lângă Viena.

8 medalii de aur.
19 medalii de argint.

Kwizda.
Fluidul turistilor

Folosit cu succes la întăriri și recăștigarea forțelor după ture mari din partea turistilor, biciclistilor și călăreților.

Prețul:
1/2 flacon cor. 1.20.

Marca de text, eticheta și embalagiul scutite prin lege.

Magazin de fabrică
de oroloage, juvele, tot felul de articole de aur și argint,

JULIUS ERÖS
Strada Cisnădiei nr. 3. Sibiu. Strada Cisnădiei nr. 3. (Edificiul „Transilvania“).

Fiecare obiect de aur sau de argint e esaminat și probat din oșoiu și pe fiecare bucată se poate vedé esact proba oficioasă (marca oficioasă); eu garantez în scris pe doi ani pentru mersul bun al oroloagelor mele. Toate comandele le efectueso imediat, pe lângă rambursă sau trimitere anticipativă a prețului, cu îngrijire.

Reparaturi de tot soiul se esecută bine și conștientios.

Nr. 1.
Orologiu de argint remon-tor, pentru dame; 30 mm. diametru, cu capac de argint, calitate bună fl. 6.75, cu cerc de aur fl. 7.50, de otel negru oxidat fl. 8.50.

Nr. 2.
Orologiu anker-remon. de argint, 50 mm. diametru, cu capac duplu, toc guilloșat ori gravat, 3 capace de argint, 5 rubine, sorte tari, I. fină »Uraniawerk« 15 rubine, fl. 12.50.

Nr. 3.
Orologiu cilindru-rem. de argint, 48 mm. diametru, cu placă de cifre în email albă ori colorată cu toartă ovală, arătător de secunde, construcție bună solidă, fl. 6.75.

Nr. 4.
Orologiu cil.-rem de argint, 48 mm. diametru, cu capac duplu, în toc gravat frumos, sorte tari, I. fabricat sin fl. 8.75.

Nr. 5.
Orologiu anker-remon. de argint, 50 mm. diametru, capac duplu, 3 capace de argint, 15 rubine, cu cerc de aur, fabricat sin, din sorte mai tari fl. 11.50, cu construcție cil.-rem. fl. 9.50.

Nr. 6.
Orologiu de dame, rem., de aur de 14 carate, 30 mm. diametru, capac duplu, I. calitate, guilloșat ori gravat fl. 25.—, în toc de argint fl. 11.50.

Nr. 7.
Orologiu cilindru-remt. de argint nou, 48 mm. diametru, luciuri gravat, în formă ovală, arătător de secunde, cu placă de cifre albă, emailată, I. calitate, fl. 4.50, cu capac duplu fl. 5.80. Lanțuri de sikkel cu compas ori eșea 30, 40, 50, 60 cr.

Prospecte bogat ilustrate gratis și franco. Spedări cu rambursă ori pe lângă trimiterea înainte a prețului.
Marce postale din toate țerile în plată.

[44] 46—52

Andreiu Balteș

În negustoria mixtă și de modă
a subscrisului este loc de

2 învățacei

de Român în etate de 14—15 ani
cu pregătirea școlară necesară.

[64] 2-3

Cu toată stima

George Ivașcu,
comerciant în Abrud.

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

A știt de sub tipar:

Călindarul Poporului

pe anul comun

1901.

Prețul **40 bani** + 10 bani porto.
Venzătorilor li-se dă rabat cavenit

Kathreiner

e veritabil numai în cunoscutele

Pachete-Kathreiner!

Nici odată însă deschis ori în pachete imitate
cu scopul de ale reduce.

Cafeaua de malată Kneipp a lui Kathreiner
este cel mai gustos, unic sănătos și tot odată
cel mai ieftin surogat la cafeaua de boane.

Cafeaua de malată Kneipp a lui Kathreiner
se bea în sute de mii de familii cu plăcere și
succes crescând.

Cafeaua de malată Kneipp a lui Kathreiner
suplinește în modul cel mai bun cafeaua de
boana acolo, unde din considerații sanitare
aceasta e oprită de medici.

2. rumänisch IIIb.

[1] 8-10

Fabrică de casse.

Subscrisul îmi iau voie a face atent p. t. pu-
blicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse
numai din material bun și tare. De aceea rog cu
deosebire on. public, care caută casse, să binevoască
a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și
măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din-
afară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în co-
merciu, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după
măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e pan-
terate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru bisericile și comune casse după înțelegere cu plătire în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumină Atycelen.

Gustav Moess,
fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăcii-mare Nr. 8.

[8] 44-